

עפ"ת 50799/12/21 - רנא אבו סרחאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 50799-12-21 אבו סרחאן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 186539/2018

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מעוררת רנא אבו סרחאן
נגד
משיבה מדינת ישראל
המעוררת באמצעות ב"כ - עו"ד נידאל שלבי
המשיבה באמצעות ב"כ - עו"ד גבי פאר

פסק דין

המעוררת הורשעה בהיעדרה, ביום 18.5.21 (כב' השופט פרי) בתד 7157-01-20 בעבירות של נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 262(2) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961, התנהגות הגורמת לנזק לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוצא) לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961, ונהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, תש"ל-1970.

על פי עובדות כתב האישום נהגה המעוררת ביום 23.4.2018 בשעה 23:45, בחניון באיזור התעשייה בשילת, ליד חנות "רמי לוי", ועלתה על המדרכה ליד החנות, ופגעה בשני הולכי רגל, קב"ט החנות מר יהושע נחום, ומר איסמעיל אבו גרביה. המעוררת לא הוציאה רישיון נהיגה מעודה, ובאותן נסיבות נהגה גם ללא ביטוח.

על המעוררת הוטל קנס בסך של 2500 ₪, 24 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל, ו- 6 חודשי פסילת רישיון נהיגה מותנים למשך 3 שנים.

המעוררת באמצעות ב"כ, הגישה בקשה ביום 17.11.2021 לביטול פסק הדין בטענה כי לא קיבלה זימון למשפט, וכי מאישור המסירה שחזר מספר פעמים, לא ברור אם הזימון נשלח לכתובתה. עוד נטען כי יש לקבוע דיון כדי לשמוע את "טיעוניה המוצדקים" של המעוררת "כנגד העבירה וכנגד אי התייצבותה". בנוסף צוין, כי המעוררת עומדת בפני מבחן מעשי בנהיגה, וגילתה אודות עונש הפסילה כאשר הגיעה לרשות הרישוי כדי להסדיר הוצאת רישיון.

בהחלטה שניתנה על ידי בית משפט קמא ביום 23.11.21 נדחתה בקשתה של המעוררת לביטול פסק הדין. צוין כי הוצג אישור מסירה לפיו נמסרה ההזמנה לאביה של המעוררת, וכי המעוררת לא הציגה כל טענה לגופה של עבירה,

ומשכך לא נגרם לה כל עיוות דין. בבקשה נוספת צוין על ידי ב"כ המערערת כי אין לה קשר לאביה במשך שנים ארוכות בעקבות סכסוך, ולכן לא ידעה על אודות הזימון. בקשה זו נדחתה אף היא בהחלטה מיום 24.11.21, וצוין על ידי בית משפט קמא כי המערערת לא ציינה דבר בתצהירה אודות הסכסוך, ואם אינה מתגוררת בכתובת בה נמסר הזימון, היה עליה לצרף אסמכתאות בעניין זה.

בהודעת הערעור נטען כי הזימון נשלח לאביה של המערערת שהיא אינה נמצאת בקשר איתו, ואינה מתגוררת בבית האב. זימונים קודמים שנשלחו למערערת לא התקבלו, וחלוף הזמן צריך לעמוד לזכות המערערת. עוד נטען כי העונש שהוטל על המערערת מחמיר, וכי במקרים אחרים דומים, הוטלו עונשים קלים יותר, ויש לקיים דיון בנוכחות המערער שהינה אדם נורמטיבי ומפרנסת את משפחתה.

אין מקום לקבלת הערעור.

המערערת זומנה מספר פעמים לדיון באמצעות משלוח זימונים לכתובתה הרשומה (רחוב עלי טאלב בלוד) אולם צוין כי אינה מוכרת במען. נעשה ניסיון נוסף לזמן את המערערת באמצעות שוטר שאיתר את בית ההורים (ברחוב מיכה רייסר בלוד), וההזמנה נמסרה לידי האב. המערער טענה כי היא נמצאת בסכסוך עם האב ולא קיבלה את הזימון, ואולם לא טרחה למסור מהי כתובתה למשלוח הודעות, לא עדכנה את כתובתה במשרד הפנים, ובדיון שנערך בערעורה לא התייצבה המערערת, ואף לא ניתן היה להציל מפי בא כוחה של המערערת מהי כתובתה. בנסיבות אלה, לא עלתה עילה מוצדקת לאי ההתייצבות בבית משפט קמא, וניתן היה לדון את המערערת שלא בפניה.

המערערת לא העלתה כל טענה לגופה של עבירה, ומכאן שלא חלקה גם על עובדות כתב האישום. הרשעתה מבוססת לפיכך.

באשר לעונש- הוצגו על ידי ב"כ המערערת פסקי דין שבהם הוטלו עונשי פסילה קלים יותר בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה, אולם לא עלה מאותם מקרים שהוצגו כי לעבירה חמורה זו התלוותה גם אחריות לתאונה שתוצאתה פציעת אחרים. עונש הפסילה בפועל שהוטל על המערערת אינו חורג מרמת הענישה הראויה (וראו בעניין זה רע"פ 4780/17 **זינב עמאש נ. מדינת ישראל** (1.4.2018)), ובצד העבירה גם קיימת חובה להטלת פסילת מינימום בת 3 חדשים, נוכח הוראת סעיף 38(1) לפקודת התעבורה. אין אני רואה גם מקום להתחשבות יתרה בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, נוכח הקשיים באיתורה של המערערת, שנבעו ממחדליה.

נוכח נסיבות אלה, נדחה הערעור.

מזכירות בית המשפט תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ט שבט תשפ"ב, 31 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

